

ТЕМА № 18

ВИЗНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ІНОЗЕМНИХ СУДІВ, МІЖНАРОДНИХ КОМЕРЦІЙНИХ АРБІТРАЖІВ В УКРАЇНІ. НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ

*Кафедра цивільного права та процесу
НАВС*

Навчальна мета: сформувати у ЗВО цілісне уявлення про правові засади визнання та виконання рішень іноземних судів і міжнародних комерційних арбітражів в Україні; ознайомити з порядком звернення до примусового виконання таких рішень, особливостями їх правового статусу залежно від характеру (ті, що підлягають чи не підлягають примусовому виконанню), а також із процедурою надання дозволу на виконання рішень третейських судів, розвинути розуміння специфіки проваджень у справах за участю іноземних осіб та сформувати навички практичного застосування відповідних норм цивільного процесуального законодавства України й міжнародних договорів.

Виховна мета: сприяти формуванню наукового світогляду, моральних, естетичних та інших якостей особистості, виховувати активність до одержання знань майбутнього фахівця, прищеплення інтересу до вивчення дисципліни.

Розвивальна мета: розвивати інтелектуальні здібності, культуру мовлення та спілкування, пам'ять, увагу, уяву, творчий склад мислення, спостережливість, активність, самостійність, логічне осмислення основних понять та термінів, вміння сприймати та аналізувати матеріал, прищеплювати ЗВО навички раціональних способів пізнавальної діяльності з зазначеної теми.

Нормативно-правові акти:

- Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
- Цивільний процесуальний кодекс України: Закон України від 18.03.2004 р. (в ред. Закону від 03.10.2017) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text>
- Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text>
- Про міжнародне приватне право: Закон України від 23.06.2005 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2709-15#Text>
- Про третейські суди: Закон України від 11.05.2004 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1701-15>
- Про міжнародний комерційний арбітраж: Закон України від 24.02.1994 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4002-12#Text>
- Цивільний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар / за заг. ред. Василюк Н. В., Гулька Б.І., Кота О.О. Київ : ВД «Дакор», 2021. 1028 с.

План:

- ⦿ Визнання та звернення до виконання рішення іноземного суду, що підлягає примусовому виконанню.
- ⦿ Визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню.
- ⦿ Визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.
- ⦿ Проведення у справах про надання дозволу на примусове виконання рішень третейських судів.

**1. Визнання та звернення до
виконання рішення іноземного
суду, що підлягає примусовому
виконанню**

Розгляд судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів є особливою формою взаємної правової допомоги, яка надається Україною та іншими державами - учасницями відповідних міжнародних договорів.

Відносини, пов'язані із визнанням (невизнанням) і виконанням рішень іноземних судів в Україні, регулюються розділом IX ЦПК України, Законом України «Про міжнародне приватне право» від 23.06.2005 р., а також відповідними міжнародними договорами.

Рішення іноземного суду (суду іноземної держави, інших компетентних органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних справ) визнаються та виконуються в Україні, якщо:

- їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України,*
- або за принципом взаємності.*

!!!Якщо застосовується принцип взаємності, то за замовчуванням вважається, що він існує, тобто що інша країна теж визнає наші рішення. Лише якщо хтось доведе зворотне, тоді взаємність вважається відсутньою.

Відповідно до ст. 463 ЦПК України, рішення іноземного суду може бути пред'явлено до примусового виконання в Україні протягом трьох років з дня набрання ним законної сили, за винятком рішення про стягнення періодичних платежів, яке може бути пред'явлено до примусового виконання протягом усього строку проведення стягнення з погашенням заборгованості за останні три роки. Тобто, якщо іноземний суд ухвалив рішення (наприклад, про стягнення боргу), то в Україні його можна примусово виконати протягом 3 років від того дня, коли воно стало остаточним.

Але якщо рішення стосується регулярних (періодичних) платежів – наприклад, аліментів, щомісячної ренти чи виплат по утриманню, - то таке рішення можна подавати до виконання протягом усього часу, поки триває стягнення. При цьому борг можна стягнути лише за останні 3 роки.

Питання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду розглядається судом за місцем проживання (перебування) або місцезнаходженням боржника. *Наприклад, польський суд ухвалив рішення стягнути з громадянина України Іваненка борг у розмірі 10 000 євро. Іваненко живе у Шевченківському районі Києві. Тоді Шевченківський районний суд м. Києва розглядатиме питання про надання дозволу на примусове виконання цього рішення.*

Якщо боржник не має місця проживання (перебування) або місцезнаходження на території України, або його місце проживання (перебування) чи місцезнаходження невідоме, питання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду розглядається судом за місцезнаходженням в Україні майна боржника. *Інший випадок: італійський суд постановив, що громадянин Петров має сплатити борг 15 000 євро. Але Петров давно виїхав з України, і його місце проживання невідоме. Проте в Одесі у нього залишилася квартира. У такому разі суд за місцем знаходження цієї квартири (наприклад, Приморський районний суд м. Одеси) вирішуватиме питання про дозвіл на примусове виконання рішення іноземного суду.*

Клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду подається до суду безпосередньо стягувачем (його представником) або відповідно до міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, іншою особою (її представником).

Якщо міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, передбачено подання клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду через органи державної влади України, суд приймає до розгляду клопотання, що надійшло через орган державної влади України.

Якщо міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, не визначено перелік документів, що мають додаватися до клопотання, або за відсутності такого договору, до клопотання додаються такі документи:

- засвідчена в установленому порядку копія рішення іноземного суду, про примусове виконання якого подається клопотання;
- офіційний документ про те, що рішення іноземного суду набрало законної сили (якщо це не зазначено в самому рішенні);
- документ, який засвідчує, що сторона, стосовно якої постановлено рішення іноземного суду і яка не брала участі в судовому процесі, була належним чином повідомлена про дату, час і місце розгляду справи;
- документ, що визначає, в якій частині чи з якого часу рішення іноземного суду підлягає виконанню (якщо воно вже виконувалося раніше);
- документ, що посвідчує повноваження представника (якщо клопотання подається представником);
- засвідчений відповідно до законодавства переклад перелічених документів українською мовою або мовою, передбаченою міжнародними договорами України.

Клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду не задовольняється у випадках, передбачених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Якщо міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі випадки не передбачено, у задоволенні клопотання може бути відмовлено:

- якщо рішення іноземного суду за законодавством держави, на території якої воно постановлено, не набрало законної сили;
- якщо сторона, стосовно якої постановлено рішення іноземного суду, була позбавлена можливості взяти участь у судовому процесі через те, що їй не було належним чином і вчасно повідомлено про розгляд справи;
- якщо рішення ухвалене у справі, розгляд якої належить виключно до компетенції суду або іншого уповноваженого відповідно до закону органу України;
- якщо раніше ухвалене рішення суду України у спорі між тими самими сторонами, з того самого предмета і на тих самих підставах, що набрало законної сили, або якщо у провадженні суду України є справа у спорі між тими самими сторонами, з того самого предмета і на тих самих підставах, яка порушена до часу відкриття провадження у справі в іноземному суді;
- якщо пропущено встановлений міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та ЦПК України строк пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання в Україні;
- якщо предмет спору за законами України не підлягає судовому розгляду;
- якщо виконання рішення загрожувало б інтересам України;
- якщо раніше в Україні було визнано та надано дозвіл на виконання рішення суду іноземної держави у спорі між тими самими сторонами, з того самого предмета і на тих самих підставах, що і рішення, що запитується до виконання;
- в інших випадках, встановлених законами України.

Про надходження клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду суд у п'ятиденний строк письмово повідомляє боржника і пропонує йому у місячний строк подати можливі заперечення проти цього клопотання.

Після подання боржником заперечень у письмовій формі або у разі його відмови від подання заперечень, а також якщо у місячний строк з часу повідомлення боржника про одержане судом клопотання заперечення не подано, суддя постановляє ухвалу, в якій визначає дату, час і місце судового розгляду клопотання, про що сторони повідомляються письмово не пізніше ніж за десять днів до його розгляду.

Розгляд клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду проводиться суддею одноособово у відкритому судовому засіданні.

За результатами судового розгляду суд постановляє ухвалу, копія якої надсилається судом сторонам у триденний строк з дня її постановлення.

!!!Якщо рішення іноземного суду вже виконувалося раніше, суд визначає, в якій частині чи з якого часу воно підлягає виконанню.

Ухвала про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду або про відмову у задоволенні клопотання з цього питання може бути оскаржена у порядку і строки, передбачені ЦПК України.

На підставі рішення іноземного суду та ухвали про надання дозволу на його примусове виконання, що набрала законної сили, суд видає виконавчий лист, який пред'являється для виконання в порядку, встановленому законом.

Таким чином існує два документи-основи для виконання:

- саме рішення іноземного суду (наприклад, рішення суду Польщі про стягнення боргу);
- ухвала українського суду про надання дозволу на примусове виконання цього рішення.

2. Визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню

Стаття 471 ЦПК України пояснює, коли та за яких умов в Україні можуть визнаватися рішення іноземних судів, які не потребують примусового виконання.

Йдеться не про стягнення грошових коштів чи майна, а про рішення декларативного характеру, наприклад:

- рішення про розірвання шлюбу;*
- рішення про визнання особи недієздатною;*
- рішення про усиновлення дитини;*
- інші акти, які самі по собі не потребують примусового виконання через виконавчу службу.*

Умови визнання рішення іноземних судів, які не потребують примусового виконання:

- *міжнародний договір* – якщо між Україною та відповідною державою є договір про правову допомогу, який передбачає визнання таких рішень (наприклад, Мінська конвенція 1993 року між країнами СНД);
- *принцип взаємності* – якщо немає договору, але є підстава вважати, що у тій державі також визнають подібні рішення українських судів. Це може бути як формальна угода, так і фактична практика.

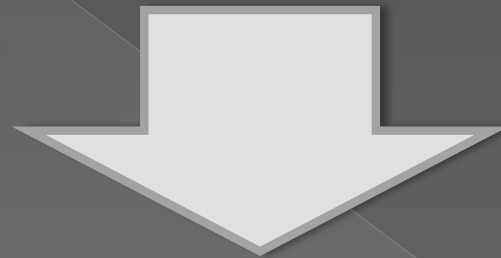
Клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, подається заінтересованою особою до суду в порядку, встановленому ст. ст. 464-466 ЦПК України для подання клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду, з урахуванням особливостей, визначених главою 2 розділу IX ЦПК України.

Про надходження клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, суд у п'ятиденний строк письмово повідомляє заінтересовану особу і пропонує їй у місячний строк подати можливі заперечення проти цього клопотання.

Після подання заінтересованою особою заперечень у письмовій формі або у разі її відмови від подання заперечень, а також якщо у місячний строк з часу повідомлення заінтересованої особи про одержане судом клопотання заперечення не подано, суддя постановляє ухвалу, в якій визначає дату, час і місце судового розгляду клопотання, про що заінтересовані особи повідомляються письмово не пізніше ніж за десять днів до його розгляду.

Розгляд клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, проводиться суддею одноособово у відкритому судовому засіданні.

За наслідками розгляду клопотання, а також заперечення у разі його надходження суд постановляє ухвалу про визнання в Україні рішення іноземного суду та залишення заперечення без задоволення або про відмову у задоволенні клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню.

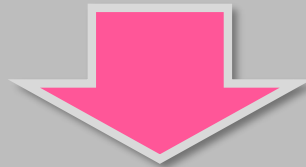
Копія ухвали надсилається судом заінтересованим особам у триденний строк з дня постановлення ухвали.
Ухвала про визнання в Україні рішення іноземного суду або про відмову у задоволенні клопотання про визнання рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, може бути оскаржена в порядку і строки, встановлені ЦПК України.

У визнанні в Україні рішення іноземного суду, що не підлягає примусовому виконанню, може бути відмовлено з наступних підстав, встановлених статтею 468 ЦПК України, а саме:

- якщо рішення іноземного суду за законодавством держави, на території якої воно постановлено, не набрало законної сили
- якщо сторона, стосовно якої постановлено рішення іноземного суду, була позбавлена можливості взяти участь у судовому процесі через те, що їй не було належним чином і вчасно повідомлено про розгляд справи
- якщо рішення ухвалене у справі, розгляд якої належить виключно до компетенції суду або іншого уповноваженого відповідно до закону органу України;
- якщо раніше ухвалене рішення суду України у спорі між тими самими сторонами, з того самого предмета і на тих самих підставах, що набрало законної сили, або якщо у провадженні суду України є справа у спорі між тими самими сторонами, з того самого предмета і на тих самих підставах, яка порушена до часу відкриття провадження у справі в іноземному суді;
- якщо пропущено встановлений міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та ЦПК України строк пред'явлення рішення іноземного суду до примусового виконання в Україні;
- якщо предмет спору за законами України не підлягає судовому розгляду;
- якщо виконання рішення загрожувало б інтересам України;
- якщо раніше в Україні було визнано та надано дозвіл на виконання рішення суду іноземної держави у спорі між тими самими сторонами, з того самого предмета і на тих самих підставах, що і рішення, що запитується до виконання;
- в інших випадках, встановлених законами України.

3. Визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу

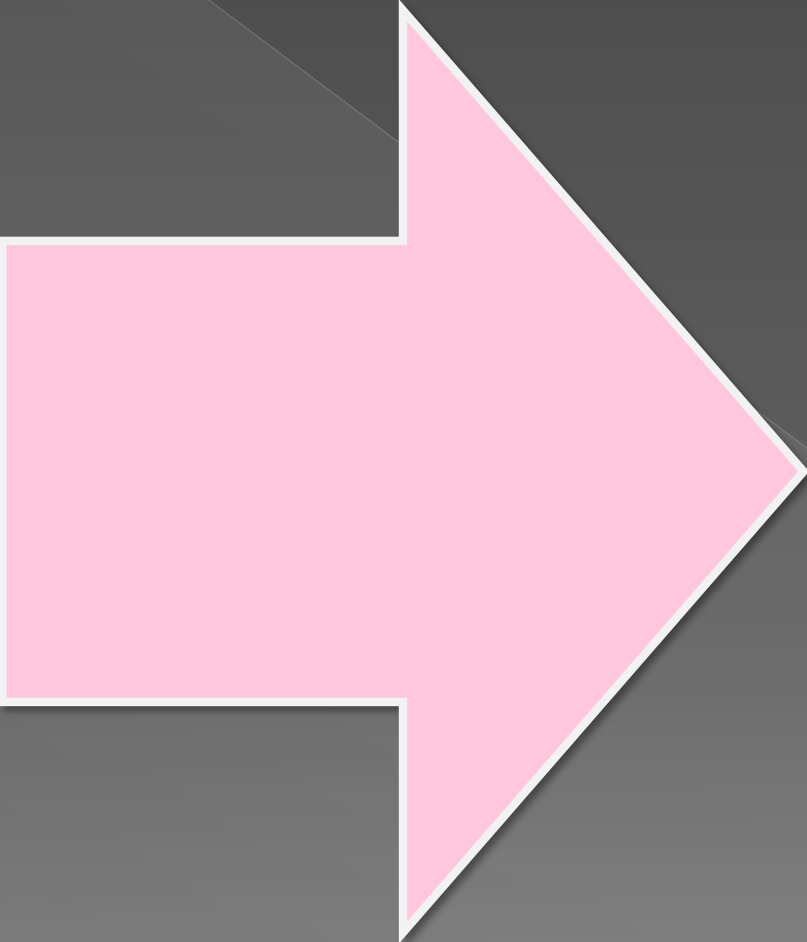
Стаття 474 ЦПК України регулює порядок визнання та виконання в Україні рішень міжнародного комерційного арбітражу, якщо він знаходиться за межами України (наприклад, Стокгольмський арбітраж, Лондонський міжнародний арбітражний суд, Міжнародна торгова палата в Парижі тощо).

Загальне правило: якщо міжнародний арбітраж виніс рішення в іншій країні, воно може бути визнане та виконане в Україні.

Підстава для цього:

- ❑ міжнародний договір (найчастіше – Нью-Йоркська конвенція 1958 року про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, учасницею якої є Україна і понад 170 держав світу);
- ❑ принцип взаємності (коли інша країна також визнає арбітражні рішення, винесені в Україні).

Частиною 2 ст. 474 ЦПК
України встановлено
спрощення для стягувача:
вважається, що принцип
взаємності існує, якщо
інша сторона не доведе
протилежного. Тобто,
боржник, який не хоче
виконувати арбітражне
рішення, має довести, що
в його країні арбітражні
рішення з України не
визнаються чи не
виконуються.

Питання визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом за заявою стягувача відповідно до глави 3 розділу IX ЦПК України, якщо боржник має місце проживання (перебування) або місцезнаходження на території України.

Якщо боржник не має місця проживання (перебування) або місцезнаходження на території України, або його місце проживання (перебування) чи місцезнаходження невідоме, питання про надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається судом, якщо на території України знаходиться майно боржника.

Відповідно до ч. ч. 3 і 4 ст. 475 ЦПК України заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ (тобто Київський апеляційний суд), протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем. Заява, подана після закінчення цих трьох років, повертається без розгляду. Суд за клопотанням заявника може поновити пропущений строк на подання заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо визнає причини його пропуску поважними (*наприклад, через тривалу хворобу, воєнні дії, відсутність інформації про рішення через неналежне повідомлення тощо*).

Заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається у письмовій формі і має бути підписана особою, на користь якої прийнято рішення міжнародного комерційного арбітражу, або її представником.

У заяві про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу мають бути зазначені:

- найменування суду, до якого подається заява;
- найменування (за наявності) і склад міжнародного комерційного арбітражу, який прийняв рішення, за яким має бути виданий виконавчий лист;
- імена (найменування) учасників арбітражного розгляду (їх представників), їх місце проживання (перебування) чи місцезнаходження;
- дата і місце прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем;
- дата отримання рішення міжнародного комерційного арбітражу особою, яка звернулася із заявою;
- вимога заявника про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу.

У заяві можуть зазначатися й інші відомості, якщо вони мають значення для розгляду цієї заяви (номери засобів зв'язку, факсів, адреси електронної пошти сторін та міжнародного комерційного арбітражу тощо).

До заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу додаються:

- оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або нотаріально завірена копія такого рішення;
- оригінал арбітражної угоди або нотаріально завірена копія такої угоди;
- документ, що підтверджує сплату судового збору;
- копії заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу відповідно до кількості учасників судового розгляду, крім випадків, якщо така заява подається в електронній формі через електронний кабінет. У разі подання заяви в електронній формі через електронний кабінет до неї додаються докази надсилання її копії іншим учасникам справи з урахуванням положень ст. 43 ЦПК України;
- довіреність або інший документ, що підтверджує повноваження особи на підписання заяви;
- засвідчений відповідно до законодавства переклад українською мовою або мовою, передбаченою міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, якщо вони викладені іншою мовою наступних документів: *оригінал належним чином засвідченого арбітражного рішення або нотаріально завірена копія такого рішення; оригінал арбітражної угоди або нотаріально завірена копія такої угоди; документ, що підтверджує сплату судового збору; довіреність або інший документ, що підтверджує повноваження особи на підписання заяви.*

Про надходження заяви про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу суд у п'ятиденний строк письмово повідомляє боржника і пропонує йому у місячний строк подати можливі заперечення щодо цієї заяви.

Після надходження заперечень боржника, а також якщо у місячний строк заперечення не подані, суддя постановляє ухвалу, в якій визначає дату, час і місце судового розгляду заяви, про що сторони повідомляються письмово не пізніше ніж за десять днів до його розгляду.

Суд може зупинити провадження у справі за заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо в провадженні компетентного суду є заява про скасування цього рішення, - до набрання законної сили ухвалою суду, якою вирішена така заява.

Заява про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається суддею одноособово протягом двох місяців з дня її надходження до суду в судовому засіданні з повідомленням сторін.

Суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу (ст. 478 ЦПК України):

на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що:

а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або

б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або

в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або

г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або

г) рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або

якщо суд визнає, що:

а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

За результатами розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу суд постановляє ухвалу про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу за правилами, встановленими ЦПК України для ухвалення рішення.

В ухвалі суду мають бути також зазначені:

- найменування і склад міжнародного комерційного арбітражу, який прийняв рішення;
- імена (найменування) сторін арбітражного спору;
- дані про рішення міжнародного комерційного арбітражу, за яким заявник просить видати виконавчий лист;
- вказівка про видачу виконавчого листа або про відмову у його видачі.

Якщо рішення міжнародного комерційного арбітражу вже виконувалося раніше, суд визначає, в якій частині або з якого часу воно підлягає виконанню.

**4. Провадження у справах про
надання дозволу на примусове
виконання рішень третейських
судів**

Третейський суд – недержавний незалежний орган, що утворюється за угодою або відповідним рішенням заінтересованих фізичних та/або юридичних осіб у порядку, встановленому Законом України «Про третейські суди», для вирішення спорів, що виникають із цивільних та господарських правовідносин.

Завданням третейського суду є захист майнових і немайнових прав та охоронюваних законом інтересів фізичних чи юридичних осіб шляхом всебічного розгляду та вирішення спорів відповідно до закону (ст. 3 Закону України «Про третейські суди»).

Третейські суди вирішують спори на підставі Конституції України та законів України, інших нормативно-правових актів та міжнародних договорів України. Третейський суд у випадках, передбачених законом або міжнародним договором України, застосовує норми права інших держав.

Сторони, які передали спір на вирішення третейського суду, зобов'язані добровільно виконати рішення третейського суду, без будь-яких зволікань чи застережень.

Якщо в рішенні строк його виконання не встановлений, рішення підлягає негайному виконанню.

Питання видачі виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду розглядається судом за заявою особи, на користь якої прийнято рішення третейського суду (ч.1 ст. 483 ЦПК України). Така заява подається до апеляційного суду за місцем проведення третейського розгляду протягом трьох років з дня прийняття рішення третейським судом. Заява, подана після закінчення цього строку, залишається без розгляду. Суд за клопотанням заявника може поновити пропущений строк на подання заяви про видачу виконавчого листа про примусове виконання рішення третейського суду, якщо визнає причини його пропуску поважними.

Заява про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду подається у письмовій формі і має бути підписана особою, на користь якої прийнято рішення третейського суду, чи її представником.

У заяві про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду мають бути зазначені:

- найменування суду, до якого подається заява;
- найменування і склад третейського суду, який прийняв рішення, за яким має бути виданий виконавчий лист;
- повне найменування (для юридичних осіб) або імена (прізвище, ім'я та по батькові) (для фізичних осіб) учасників третейського розгляду, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України - учасників третейського розгляду, реєстраційний номер облікової картки платника податків учасників третейського розгляду (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серія паспорта учасників третейського розгляду (для фізичних осіб - громадян України), відомі номери засобів зв'язку, адреси електронної пошти, відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;
- дата і місце прийняття рішення третейським судом;
- дата отримання рішення третейського суду особою, яка звернулася із заявою;
- вимога заявника про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду.

У заяві можуть зазначатися й інші відомості, якщо вони мають значення для розгляду цієї заяви (номери засобів зв'язку, факсів, адреси електронної пошти сторін та третейського суду тощо).

До заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду додаються:

- оригінал рішення третейського суду або належним чином завірена його копія. Копія рішення постійно діючого третейського суду завіряється головою постійно діючого третейського суду, а копія рішення третейського суду для вирішення конкретного спору має бути нотаріально завірена;
- оригінал третейської угоди або належним чином завірена її копія;
- документ, що підтверджує сплату судового збору;
- копія заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду відповідно до кількості учасників судового розгляду, крім випадків, якщо така заява подається в електронній формі через електронний кабінет. У разі подання заяви в електронній формі через електронний кабінет до неї додаються докази надсилання її копії іншим учасникам справи з урахуванням положень ст. 43 ЦПК України;
- довіреність або інший документ, що підтверджує повноваження особи на підписання заяви.

Заява про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду розглядається суддею одноособово протягом п'ятнадцяти днів з дня її надходження до суду в судовому засіданні з повідомленням сторін.

При розгляді заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду за клопотанням однієї із сторін суд витребує справу з постійно діючого третейського суду, в якому вона зберігається. Справа має бути направлена до суду протягом п'яти днів від дня надходження вимоги. У такому разі строк розгляду заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду продовжується до тридцяти днів з дня її надходження до суду.

При розгляді справи в судовому засіданні суд встановлює наявність чи відсутність підстав для відмови у видачі виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду, передбачених статтею 486 ЦПК України.

Якщо до суду надійшла заява про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду, а в його провадженні чи в провадженні іншого суду є заява про оскарження і скасування цього рішення третейського суду, суд зупиняє провадження по заяві про видачу виконавчого листа до набрання законної сили ухвалою суду, якою відмовлено в задоволенні заяви про скасування оскарженого рішення третейського суду.

Суд відмовляє у видачі виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду, якщо (ст. 486 ЦПК України):

- на день ухвалення рішення за заявою про видачу виконавчого листа рішення третейського суду скасовано судом;
- справа, у якій прийнято рішення третейського суду, не підвідомча третейському суду відповідно до закону;
- пропущено встановлений строк для звернення за видачею виконавчого листа, а причини його пропуску не визнані судом поважними;
- рішення третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди. Якщо рішенням третейського суду вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди, то скасовано може бути лише ту частину рішення, що стосується питань, які виходять за межі третейської угоди;
- третейська угода визнана недійсною;
- склад третейського суду, яким прийнято рішення, не відповідав вимогам закону;
- рішення третейського суду містить способи захисту прав та охоронюваних інтересів, не передбачені законом;
- постійно діючий третейський суд не надав на вимогу суду відповідну справу;
- третейський суд вирішив питання про права та обов'язки осіб, які не брали участі у справі.

За результатами розгляду заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду суд постановляє ухвалу про видачу виконавчого листа або про відмову у видачі виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду.

В ухвалі суду мають бути також зазначені:

- найменування і склад третейського суду, який прийняв рішення;
- прізвища, імена та по батькові (найменування) сторін третейського спору;
- дані про рішення третейського суду, за яким заявник просить видати виконавчий лист;
- вказівка про видачу виконавчого листа або про відмову у його видачі.

Ухвала суду про відмову у видачі виконавчого листа може бути оскаржена сторонами в апеляційному порядку, встановленому для оскарження рішення суду першої інстанції.

Ухвала суду за наслідками розгляду заяви про видачу виконавчого листа, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження.

Ухвала про видачу виконавчого листа направляється сторонам протягом п'яти днів з дня її постановлення, а справа підлягає поверненню до постійно діючого третейського суду.